

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: OT/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6216000131
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6216000131.5

Uznesenie

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Jánom Šulganom na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. marca 2019 v trestnej veci proti odsúdenému F. Š., nar. XX. XX. XXXX X. X. M., trvale bytom O. XXX/XX, X. M., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zák. takto

rozhodol:

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. Súd vyslovuje, že sa odsúdený F. Š. v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia o s v e d č i l.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. OT/31/2016-51 zo dňa 18. 08. 2016 bol odsúdenému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov s podmieneným odkladom na 18 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 27. 08. 2016. Odsúdený sa v skúšobnej dobe dopustil trestného činu a trestným rozkazom Okresného súdu Veľký Krtíš č. OT/17/2017-40 zo dňa 09. 04. 2017 bol odsúdenému pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov nepodmienečne. Odsúdený bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 09. 04. 2017. Odsúdený trest vykonal a dňa 06. 06. 2018 bol z výkonu trestu prepustený.

Na verejnom zasadnutí dňa 11. 06. 2018 súd rozhodol, že sa odsúdený osvedčil. Proti uzneseniu podala prokurátorka sťažnosť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 5Tos/85/2018-111 zo dňa 07. 08. 2018 rozhodol tak, že napadnuté uznesenie zrušil.

Odsúdený v rámci nového konania uviedol, že pracuje, stará sa o rodinu a nevie si predstaviť dopad na rodinu, keby mal ísť do výkonu trestu. Synov stav sa bude časom len zhoršovať. Obhajca uviedol, že lehota na rozhodnutie uplynula už 27. 02. 2019, pretože odsúdený nedal príčinu aby súd dovedy nerozhodol. Ďalej poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Tz 2/2006 s vysloveným názorom, že súdy musia vždy posudzovať dôvody nedodržania stanovených programov a vývoj páchatel'a. Táto požiadavka vyplýva z princípu individualizácie. Odsúdený vybočil zo sledovaných pravidiel a dopustil sa prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ale vzhľadom na okolnosti prípadu, ktoré vyplývajú z uvedeného spisu nie je možné konštatovať v celkovom súhrne, že by nevedol riadny život a neprejavil snahu o nápravu. Prokurátorka uviedla, že s osvedčením nesúhlasí, pretože odsúdený spáchal v skúšobnej dobe trestný čin aj keď z ľudského hľadiska by sa polemizovať dalo.

Súd sa opätovne oboznámil s už predtým vykonanými dôkazmi poukazujúcimi na spôsob života odsúdeného v skúšobnej dobe. Zdravotné potvrdenia (keďže odsúdenému poskytnuté neboli) detí súd opätovne nežiadal, pretože z už predtým vyžiadaných správ je zrejmé, že stav detí je dlhodobý zlý, u syna s nepriaznivou prognózou.

Súd nespochybňuje, že odsúdený sa v skúšobnej dobe dopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Poukazuje len na skutočnosť, že skutku, za ktorý mu bol uložený podmienený trest sa odsúdený dopustil pod vplyvom tiesnivých rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil. Skutku sa dopustil pred očakávanou operáciou syna, z čoho bol rozrušený a skutok v podstate ani nevedel rozumne zdôvodniť. Súd mu v pôvodnom konaní priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h) Tr. zák. a prokuratúra žiadnym spôsobom nenamietala proti takto priznanej poľahčujúcej okolnosti.

Z obsahu spisu je zrejmé, že odsúdený sa v skúšobnej dobe žiadneho iného porušenia zákona nedopustil. Z obsahu spisu, zápisníc z verejných zasadnutí a doručených správ má súd zistené, že deti odsúdeného z dôvodu zlého zdravotného stavu vyžadujú zvýšenú starostlivosť a zvýšené náklady, ktoré matka vzhľadom k veku a zdravotnému stavu detí nie je schopná samostatne pokryť. Dcéra F. F. a syn F. sú zo zdravotných dôvodov na jeho opateru odkázaní a ich zdravotný stav si vyžaduje dlhodobú a pravidelnú liečebnú a rehabilitačnú starostlivosť, ako aj zvýšené náklady na dochádzku do školy ako aj náklady na štandardný spôsob života a kvalitu života (lieky, poplatky, strava, cestovné). Súd z vlastnej skúsenosti zistil, že odsúdený v čase keď bol práceneschopný vodieval syna do školy a chodil pre neho. Súd na vlastné oči videl, že syn odsúdeného má problémy s chôdzou a odsúdený mu pomáhal. Túto skutočnosť súd vyhodnotil tak, že odsúdenému na jeho rodine záleží. Keď môže, neponecháva starostlivosť len na manželke, keď je v práci musí túto činnosť zabezpečiť ona. Z vyjadrenia odsúdeného, a vyplýva to aj zo správ ošetrojúcej lekárky, je zrejmé, že skracovanie šliach u syna sa bude zhoršovať. Rehabilitácie sú cestou ako progresiu keď už nie zastaviť, ale aspoň spomaliť. Na to je však potrebné mať dostatok finančných prostriedkov, čo bez prítomnosti otca rodiny - odsúdeného je vylúčené. Súd súhlasí s názorom nadriadeného súdu, že pokiaľ bol odsúdený vo výkone trestu aj tak sa nemohol starať o rodinu. Dodáva však, že tak to aj v rodine vyzeralo. V rodine chýbali finančné prostriedky a syn nemohol absolvovať rehabilitačný pobyt a všetky liečenia. Nesporný prínos a prítomnosť otca v rodine dokazuje aj správa ÚPSVaR Veľký Krtíš, z ktorej jednoznačne vyplýva, že jeho prítomnosť v rodine je potrebná a v najvyššom záujme detí. Súd má preukázané, že odsúdený pravidelne pracoval aby zabezpečil rodinu.

Súd sa nestotožnil s tvrdením obhajoby, že už uplynula lehota na rozhodnutie. Skúšobná doba mala uplynúť dňa 27. 02. 2018. Pred uplynutím skúšobnej doby nastúpil výkon trestu a došlo k spočívaniu lehoty, ktorej plynutie pokračovalo po jeho prepustení z výkonu trestu.

Súd dospel k záveru, že aj keď odsúdený spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia menej závažný prečin, navyše iného druhu, nariadenie výkonu trestu odňatia slobody by bolo pre odsúdeného a najmä pre jeho rodinu neprímerane tvrdým zásahom. Nie je možné dokazovanie obmedziť len na skutočnosť, či obvinený spáchal alebo nespáchal trestný čin, ale je potrebné komplexne skúmať správanie odsúdeného s prihliadnutím na všetky okolnosti a najmä prostredie odsúdeného. Súd tak mal možnosť či uplatní výklad legálnej alebo etickej spravodlivosti. Pokiaľ by sa striktne pridržiaval výkladu legálnej spravodlivosti, nemal by inú možnosť ako trest premeniť. Podotýka však, že v takom prípade absentuje namietaný princíp individualizácie. Účelom premeny trestu v súlade s retributívnou teóriou trestania by bolo spôsobenie bolesti odsúdenému. Spravodlivosť by však nemala byť slepá a súd je zástancom etickej spravodlivosti plne uplatňujúcej princíp individualizácie. Súd tak mal na zväženie komu prospeje premena trestu odsúdeného, resp. aký záujem je prvoradý. Či je pre spoločnosť prospešnejšie mať vo výkone trestu človeka, aby bola naplnená legálna spravodlivosť, alebo dať šancu na dôstojný život chlapcovi, ktorá sa bez otca nebude realizovať. Už samotné vedenie konania o osvedčení, resp. premene trestu je podľa súdu dostatočným trestom spôsobujúcim odsúdenému obavy s výrazným preventívnym účinkom. Pre spoločnosť je jednoznačne prospešnejší záujem chlapca so starostlivým a pracujúcim otcom ako výklad spravodlivosti spôsobujúci výkon trestu vyžadujúci veľké náklady a s ťažkými následkami na nevinnú rodinu, čo pripustila aj prokuratúra s odvolaním na ľudské hľadisko.

Skutok, ktorý obžalovaný spáchal možno považovať za ojedinelé, menej závažné vybočenie z hraníc riadneho života, ktoré nie je potrebné sankcionovať nariadením trestu odňatia slobody. Súd podotýka, že odsúdený je síce 11 krát súdne trestaný, ale s výnimkou posledných dvoch trestov (súvisiacich s konaním) ide o tresty staršieho dáta a odsúdený sa ďalšej trestnej činnosti nedopúšťa. Súd má preukázané, že odsúdený sa vzorne stará o rodinu. Má postihnuté deti, čo je pre otca najťažším trestom. Bez jeho pomoci rodina stráda, syn nemôže absolvovať rehabilitáciu a bez nej hrozí zhoršenie jeho zdravotného stavu. Potrebu zvýšených finančných potrieb nevyhnutných na zabezpečenie opateru detí a ich zdravotnej starostlivosti je podľa názoru súdu možné v súčasnej dobe pokryť len činnosťou

odsúdeného. Jeho nástupom do výkonu trestu odňatia slobody by mohla byť ohrozená zdravotná starostlivosť jeho detí, následkom čoho by mohlo dôjsť zhoršeniu ich zdravotného stavu. Za previnenie by mal pykať výlučne odsúdený a nie jeho deti. Rozhodnutie považuje súd za správne a spravodlivé v súlade so zásadami etickej spravodlivosti, za výsledok kompromisu medzi ustanoveniami zákona a morálnymi normami, uplatnenie tzv. slušnosti v práve.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní od oznámenia na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu.